

1887-11-21

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 5 1

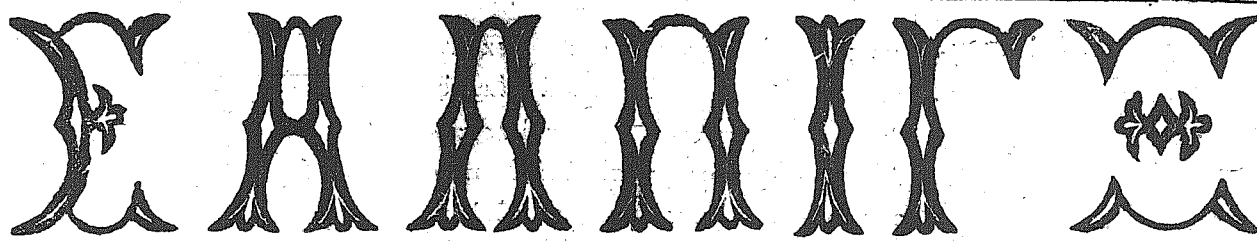
Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10361>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησία
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν τοῖς χωρίοις 6
'Εν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

Καταχωρήσε
προπληρωτέα.
Εἶδος οἰκείας
διατριβαί κατ' ἀπ.
κοπήν.
'Αρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΘΕΥΔΟΜΕΝ.

Τὰ αἷτια τῆς κακουχίας ἡμῶν, δι-
αφόρως ὑπὸ διαφόρων καὶ κατὰ δια-
φόρους ἐπόψεις ἐξετάζόμενα, ἀποδίδον-
ται εἰς ἀφορμὰς δευτερευούσης καθ' ἡ-
μᾶς σημασίας. Ἡμεῖς δὲν ὀκνοῦμεν νὰ
ὁμολογήσωμεν καὶ πανδημῶς νὰ κηρύ-
ξωμεν ὅτι κύριον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
αἷτιον τῆς κακοδαιμονίας ἡμῶν εἶνε ἡ
ἀδράνεια καὶ ἡ ἀμελλησία ἡ ἀφροντι-
σία καὶ ἡ ἀδιαφορία ὄλων ἀπὸ μεγά-
λου ἕως μικροῦ, ἀπὸ τοῦ πλουσιωτέρου
μέχρι τοῦ πτωχοτέρου, ἀπὸ τοῦ πλέον
φιλοπάτριδος καὶ φιλοπροσόδου μέχρι
τοῦ ἀδιαφόρου καὶ ἀναλγήτου, ἀπὸ τοῦ
πλέον εὐερεθίστου καὶ τὴν φωνὴν ἀνυ-
ψοῦντος ἐν παντὶ ζητήματι, μέχρι τοῦ
ταπεινοῦ καὶ ἀπαθοῦς καὶ ἀμερίμνου.
Ὅλοι ἐξ ἴσου φροντίζομεν πρὸ ἔργων
τις νὰ φανῇ πλείστορον ἀδιάφορος καὶ
τις νὰ δεῖξῃ περισσοτέραν ἀναλγησίαν
καὶ ἀμεριμνησίαν, πρὸς δικαιολόγησιν
δὲ τῆς ἀδιαφορίας μας ταύτης ἀμιλ-
λώμεθα τις νὰ ἐπιρρίψῃ τεχνικώτερον
τάς εὐθύνας εἰς πράγματα καὶ εἰς πρό-
σωπα ὅλως ἀνεύθυνα ἢ ἐλάχιστον εὐ-
θυνόμενα.

Ἴδου τὰ ἀποτελέσματα πολυχρο-
νου δουλείας! Ἐθελθόντες εἰς τὸ νὰ ὑ-
ποκύπτωμεν ἀνευ ἀντιρρήσεως, εἰς τὸ
νὰ δεχώμεθα τοιάνδε ἢ τοιάνδε μετα-
βολὴν τῆς τύχης μας χωρὶς νὰ δυνά-
μεθα οὔτε νὰ γογγύσωμεν ἐλευθέρως,
χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὸ δικαίωμα οὔτε νὰ
ἀφίνωμεν νὰ ἐκφεύγῃ τοῦ ἔρκους τῶν
ὀδόντων οὔτε μεμφιμοιρία οὔτε καὶ ἀ-
ναστεναγμὸς, δυσκολευόμεθα ἢ δὴ νὰ ἀ-
πεκδυθώμεν τὸν παλαιὸν καὶ δεδουλω-
μένον τὸ φρόνημα ἀνθρωπὸν καὶ νὰ ἐν-
δυθώμεν τὸν νέον τὸν ἀναπεπταμένον
ἔχοντα τὸ φρόνημα καὶ ἐλευθέραν τὴν
συνείδησιν. Ἡ μεταπολίτευσις, δοῦσα
ἡμῖν ἐλευθερίαν λόγου μόνον μεταξὺ ἡ-
μῶν, δὲν ἴσχυσεν εἰσέτι ἵνα δῶ ἡμῖν ἐ-
λευθερίαν ἐνεργείας καὶ πράξεως μετα-
ξὺ ἡ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων ἡμῶν.
Τούτου λοιπὸν ἐνεκεν, φωναὶ πολλαὶ
καὶ λόγια πλεῖστα μεταξὺ ἡμῶν, καὶ
ταῦτα μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὅπως
μὴ προσκόψωμεν, ἔργα δὲ καὶ ἐ-

νέργειαι, ἀφ' ὧν καὶ μόνων δύναται νὰ
προκύψῃ ὠφέλεια, μακρὰν πρὸς Θεοῦ
ἀφ' ἡμῶν μήπως προσκόψωμεν,
μήπως καταφωραθῶμεν συνεργοῦντες
ἢ ἐνεργοῦντες πρὸς κατόρθωσιν πράγ-
ματος, ὅπερ τυχόν νὰ μὴ ἀρέσῃ τοῖς
ἀρχουσι.

Συζητήσις ἠγέρθη περὶ τοῦ τίς ὁ λό-
γος τῆς ὑπάρξεως κακούργων μεταξὺ
λαοῦ τιнос καὶ δὲν ἐγείρεται συζητήσις
περὶ τοῦ τίς ὁ λόγος τῆς τσαύτης νάρ-
κης καὶ ἀδιαφορίας τῆς καταμαστιζού-
σης πᾶσαν τῆς νήσου κοινωνίαν, ἀξιοῦ-
σαν μάλιστα ὅτι στερεῶ τῷ ποδὶ καὶ
τάχει τῷ βήματι χωρεῖ πρὸς τὴν
πνευματικὴν πρόοδον.

Ἡ Κύπρος φθίνει, κύριοι, εἰς τρόπον
ὥστε οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο.
Βελτίωσις πραγμάτων διὰ τοπικῆς ἐ-
νεργείας ἐπεισθημεν, πιστεύω, ὅτι ἀδύ-
νατον νὰ ἐπιτευχθῇ. Ὑπὸ πολλῶν ἐθε-
ωρήθη καὶ ὁ τύπος ὑπεστήριξεν ὅτι ἀ-
νάγκη ἀποστολῆς ἀντιπροσωπίας εἰς
Λονδίνον. Τοῦτο πλέον ἔμεινε, καὶ εἰς
τοῦτο πλέον πρέπει νὰ καταφύγωμεν,
ὡς ἐν ἐπιστολῇ του πρὸς ἡμᾶς γράφει
καὶ ἀξιότιμος φίλος ἐξ Ἀλεξανδρείας,
ἀναγνούς ὅσα περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος
ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 145 φύλλῳ ἐγράψαμεν καὶ
συνιστῶν ἡμῖν τὴν ἐπιδιώξιν τῆς πραγ-
ματοποιήσεως τούτου. Πῶς λοιπὸν ἀ-
φίνομεν ἀσυζήτητον τὸ σχέδιον τοῦτο,
πῶς δὲν ἐκφράζεται ἕκαστος περὶ τού-
του ἐλευθέρως; πῶς δὲν συνεργεῖ σύμ-
πας ὁ ἐγγύριος τύπος πρὸς εὐδῶσιν
τοῦ σχεδίου, ἐὰν καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν
συναδέλφων θεωρῆται λυσιτελές, ἢ πῶς
δὲν ἀντικρούουσιν, ἐὰν θεωρῶσι τοῦτο
μὴ τοιοῦτον, ὥστε διὰ τῆς συζητήσεως
νὰ προκύψῃ τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν
μετ' ἐπικλήσεως πρὸς τὴν Ἁγ. Τριάδα
νὰ προκύψῃ εἰς πράγματα, ἀφορῶντα
σύμπαντα τὸν κόσμον, παραβλέποντες
τὰ πρὸ ἡμῶν καὶ ἀφωρῶντα ἡμᾶς οὐ-
σιωδέστερα;

Ἄλθευσι ὅτι τὰ πράγματα τῆς πα-
τριδος μας κακῶς ἔχουσι ἢ ὄχι; Ἐὰν
ὄχι, διατὶ νὰ ἐμπαίζωμεν τὸν κόσμον;
Ἐὰν ναί, διατὶ δὲν ἐνεργοῦμεν ὡς δεῖ,
παρὰ ἀρκούμεθα εἰς τὰς Ἱερεμιάδας

καὶ τὰς ἀτελευτήτους μεμφιμοιρίας καὶ
τὰ πολυάριθμα οὐαὶ καὶ ἀλοίμονον; Ἐ-
ὰν τὰ βαβαὶ καὶ τὰ φεῦ, τὰ οἴμοι καὶ
τὰ ἰάβαλε ἦσαν ἱκανὰ νὰ βελτιώσωσι
τύχας, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἰ-
δική μας πρώτη θὰ ἐβελτιούτο, ἴσως
καὶ περισσότερον παρ' ὅσον ἔπρεπεν.
Ἄλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχουσι τόσῃν ἰ-
σχύν, τὸ δὲ « σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κί-
νει », καίτοι γνωστὸν ὡς πρὸ πολλοῦ
λεχθὲν, οὐδεμίαν ἔχει πέρασιν, θεωρεῖ-
ται δὲ παρ' ἡμῖν ὡς μῦθος ἀμοιρος ση-
μασίας.

Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν ὅτι διὰ
μόνης τῆς ἀποστολῆς ἀντιπροσωπίας ἐν
Λονδίνῳ δυνάμεθα νὰ κατορθώσωμεν τι.
Οὕτω φρονοῦμεν καὶ θὰ φρονῶμεν μέ-
χρις ὅτου πεισθῶμεν περὶ τοῦ ἐναντίου.
Δι' ὑπομνημάτων οὐδὲν καταρωθῶμεν
διότι εἰς αὐτὰ ἡ ἀπαντησις κατηντήσε
τυπικῆ. « Γυρίσατε τὸ φύλλον καὶ ἔχε-
τε τὴν ἀπάντησιν » θὰ ἀκούσωμεν. Ἀ-
ναγνώσατε ὀπισθεν τῶν τῶσων ὑπο-
μνημάτων, ἅτινα κατὰ καιροὺς ἐστεί-
λαμεν, καὶ θὰ εὕρητε τὴν ἀπάντησιν δι'
ὅσα ἄλλα θὰ στείλωμεν ἐν τῷ μελ-
λοντι.

Πλὴν τίς ὁ ἐνεργήσων; Ἐδῶ εἶνε τὸ
ζήτημα. Καθεύδομεν ἀπαντες προκει-
μένου περὶ ἐνεργείας, μέχρις ὅτου μᾶς
δοθῇ ἀφορμὴ νὰ ἀναπτύξωμεν διὰ λό-
γων μόνον καὶ διὰ φωνῶν τὴν μεγά-
λην φιλοπατρίαν μας καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς
πατριδος ζῆλον καὶ φροντίδα μας.
Τοιοῦτοι εἴμεθα, ἀναμείνοντες τὴν θαυ-
ματουργὴν δύναμιν ἐξ ὕψους πρὸς
βελτίωσιν τῆς τύχης μας, ἐνῶ δὲν
ἀγνοοῦμεν ὅτι πρὸ πολλοῦ αὕτη, (ἡ
θαυματοργὸς δύναμις), ἐκλείσει τὰς
πρὸς τὴν γῆν θύρας τῆς. Πῶς ὅμως
πρέπει πρωτοβούλως νὰ ἐνεργήσωσι;
Καθ' ἡμᾶς ἡ τιμὴ αὕτη ἀνήκει εἰς τοὺς
βουλευτάς. Ἀφοῦ προηγουμένως ἀν-
ταλλάξωσι τὰς γνώμας των, συνενο-
ηθῶσι καὶ ἐγκρίνωσι τὸ πρᾶγμα, νὰ
πρασκαλέσωσιν ἕκαστοι εἰς τὴν πρω-
τεύουσάν τοῦ διαμερισματος τῶν ἐκ-
λογέων των συνέλευσιν διὰ νὰ συζητη-
θῇ καὶ ἀποφασισθῇ τοῦτο. Ἐὰν ἐγ-
κρίνωσι λέγομεν τοῦτο, ἀλλ' ὀφεί-

...σι να λάβωσιν ὑπὸ ὄψιν ὅτι ἡ ἰδέα
τῆ ἐνεργεῖται πλέον καὶ ὅτι πᾶσα ἐν
ἐρούς τούτων οὐλοπλήθῃ ἀποδοκιμασία
δὲν ἀπαλλάττει τούτους τῆς μομφῆς ὅτι
οὐδὲν ἐνήργησαν, ἄχρις ὅτου κατα-
στήσωσι γνωστοὺς τοὺς λόγους τῆς ἀπο-
δοκιμασίας.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Μέγας Ἀρμοστής,
(εἰς ὄνη εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἀρμόζει τῇ
ἀληθείᾳ μία λαμπρὰ ὑποδοχὴ κατὰ τὴν
ἐπάνοδόν του), ἐγνω ἐν τῇ ἐγνωσμένη
διοικητικῇ πείρᾳ του ὅτι, ὄχι μόνον ὁ
πρὸς τὴν τουρκίαν φόρος, ἀλλὰ καὶ ἄλ-
λα πλημελλῶς ἔχοντα ἐν τῇ νήσῳ δέ-
ονται τροποποιήσεως, ἰδοὺ δὲ ὅτι ἐπε-
λάβετο ἐνεργειῶν παρὰ τῇ κεντρικῇ
κυβερνήσει. Ἄς μὴ μᾶς ἀπελπίζῃ ἡ ἀ-
ποτυχία ἐκείνου, διότι ἐκεῖνος, πρῶτον
μὲν ὠμίλησεν ἢ ἐνήργησεν ὡς ὑπάλ-
ληλος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ δεύτερον
ὠμίλησε περὶ ζητήματος τοῦ ὁποίου ἡ
λύσις εἶνε δύσκολος πρὸς τὸ παρὸν, διὸ
καὶ τοιαύτην ἀπάντησιν ἔλαβεν. Ἄς
μὴ ἀμφισβάζωμεν ὅτι τὰ δίκαια καὶ
εὐλογα παράπονά μας θὰ υἰοθετηθῶσιν
ὑπὸ τῶν ἐκεῖ φιλελευθέρων Ἀγγλων
καὶ ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, καὶ ὅτι ἐν
πάσῃ περιπτώσει θὰ ἔχωμεν ἐκεῖ ὑπερ-
μάχους τοῦ δικαίου μας. Μὴ καθεύδω-
μεν πρὸς Θεοῦ. **Ἡ ἀκίνησις εἶνε θάνατος**
ἢ κίνησις εἶνε ζωὴ.

Ἡ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ.

Πρὸς τί τὰ τόσα κλαύματα καὶ οἱ ὄδυρμα,
αἱ ἐλεεινολογίαι καὶ τὰ παράπονα τῶν νησι-
ωτῶν ἅμ' ὡς ὑπερμεσῶση ὁ Νοέμβριος ἄβρο-
χος; Ποῦ λοιπὸν ὁ χειρουργικὸς πλοῦτος τῆς
νήσου; Ἀπὸ τί πάσχει ἀμέσως ὁ Παράδεισος
τῆς Ἀνατολῆς, τοῦ ὁποίου τὴν ῥοδίνην καὶ
ἀνθηρὰν θέσιν μετὰ κόμρου διασαλπίζουσιν
ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου οἱ πρακτικοὶ ἀρ-
χοντές μας, οἱ καὶ τὰ υποδήματα καὶ τὰ ἐν-
δύματα καὶ τὰ ἐσώματα καὶ τὰ ἄλευρα καὶ
τὰ διάφορα σιτία τῶν πτωχῶν νησιωτῶν, ἐν
ἐλλείψει παντὸς ἄλλου, πωλοῦσιν ἀνοικτερι-
μόνως, σκληρῶς καὶ ἀπάνθρωπῶς, πρὸς συλ-
λογὴν τοῦ φόρου; Ποῦ, εἰς ποῖον μέρος τῆς
φανταστικῆς Κύπρου, τῶν ὑπάρχει ἡ εὐπορία
ἀφοῦ οἱ Κύπριοι τρέμουσι μὴ τοὺς καταλάβῃ
χρόνος δυστυχῆς; Ἐκ τοῦ πολλοῦ λοιπὸν
πλοῦτος τῶν ὄντων ἔχουσιν ἀπόθηκευμένον ἐκ
προηγουμένων χρόνων, εὐτυχῶν καὶ ῥοδίνων
καὶ ἀνθηρῶν καὶ πλουσιῶν, δὲν δύνανται νὰ
διατηρηθῶσιν ἐπὶ ἐν ἄφορον ἔτος, παρὰ ἐνα-
γωνίως ἔχουσι τὸ βλέμμα προσηλωμένον εἰς
τὸν Οὐρανὸν καὶ δέονται μετὰ δακρύων ἕως
βρέξῃ;

Ἐάν οἱ ἀρχόντες μας δὲν προσποιῶνται
ἀγνοίαν ἀναμφιβόλως μένουσιν ἐννεαὶ πρὸ
τῆς φηλῆρας ταύτης πραγματικότητος. Ἐάν
ἦγε καὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι πρέπει ἐξάπαντος νὰ
θλιβῶνται πρὸ τῆς ἀπαισίου ταύτης εἰκόνος
ἢ ἂν δὲν ἐδημιούργησαν οἱ ἴδιοι ἀρέσκονται δ-

μως εἰς τὸ νὰ ἔχωσιν αὐτὴν κεκαλυμμένην
διὰ χρωμάτων ἐρυθρῶν καὶ λίαν ζωηρῶν.
Δὲν ἐδημιούργησαν οἱ ἴδιοι καὶ λοιπὸν ποῖοι;
Δὲν τὴν ἐδημιούργησε τὸ ἀνθρώπων ἐκεῖνο
τῆς ἀγοροπωλητικῆς ἐγγράφου, τὸ ὁποῖον δαι-
μόνιος καὶ Ἰουδαϊκὸς νοῦς ἐδημιούργησε καὶ
δύνανται τοῦ ὁποίου οἱ κύπριοι ἐστυλεύουσιν ὡς
ἄλλοι Ἕλληες πρὸς τὸ νὰ τρέφονται οἱ κύρι-
οι καὶ οἱ περίοικοι; Δὲν τὴν ἐδημιούργησε τὸ
ἀναθεματισμένον ἐκεῖνο χαρτίον, τὸ ὁποῖον
μαῦρος Ἄδης ἐξήμεσε καὶ ὁ Σατανᾶς τῆς
Κύπρου ἐκύρωσε, δύνανται τοῦ ὁποίου καταπι-
έζεται καὶ ἐκμιζᾶται ὁ δυστυχῆς Κύπριος ὅ-
πως ἐπαρκέτη καὶ τὴν ἀπληρίαν τοῦ παμφά-
γου Ἄδου νὰ κορέσῃ καὶ τὸ εὐγενὲς φιλόαν-
θρώπων καὶ χριστιανικὸν ταμεῖον νὰ διατηρηθῇ
ὅσον τὸ δυνατόν ἀπόσπλητον;

Ὡ! Ἀγγλοὶ! Ἀγγλοὶ! Ἐάν ἦσθε ἄνθρω-
ποι, συγκινούμενοι εἰς τὰ παθήματα τῶν ὁμοί-
ων σας ἀνθρώπων, ἄλλην θέσιν θὰ κατείγε-
τε ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Κυπριωτῶν. Πλὴν...
Ἄς ἴδωμεν τέλος πάντων. Ἐλπίζομεν ἀκόμη
καὶ, «Ἐθεώρουν τὸν ἀτεθῆ ἐπιπρόμενον καὶ
ὑπερυψούμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου
καὶ ἐσράφη καὶ οὐκ εἶδον αὐτὸν καὶ ἐζήτησα
αὐτὸν καὶ οὐκ εὐρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.» Ἐνῶ,
«Ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολείπει εἰς
τέλος.»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀφοῦ ὁ τύπος διετύπωσε τὰ κα-
τὰ τῆς ἀνομείας παράπονά του, δὲν
ἔδυνάτο νὰ γείνη ἄλλως ἢ νὰ βρέξῃ.
Τί δὲν κάμνει ἡ ὁμοφωνία! Τέλος πάν-
των ἐπαρηγορήθησαν ὀλίγον οἱ δυστυ-
χεῖς γεωργοὶ μας καὶ ὅλοι οἱ κύπριοι.
Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπὸ πρῶ-
της μέχρις ἐσπέρας καὶ καθ' ὅλην σχε-
δὸν τὴν νῆσον ἐβρέχεν. Ὡστε ἔδραμον
καὶ πάλιν οἱ γεωργοὶ εἰς τὰ περιλημένα
ἀροτράτων. Καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα
μεγίστη ὑπῆρχεν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν
διάθεσις πρὸς βροχὴν, σύννεφα καὶ νέ-
φη ἐσχηματίζοντο ἀμέτρωτα, ἀλλὰ σφο-
δροὶ καὶ ξηροὶ βορειοδυτικοὶ ἀνεμοὶ ἠγεί-
ροντο εὐθὺς καὶ ἀπερρόφων πᾶσαν ὑ-
γρασία, οὕτω δὲ ἐν διαστήματι ὀλί-
γων στιγμῶν ὁ οὐρανὸς ἐκαθαρίζετο
καὶ ἐπηρυροῦτο. Ἐλπίζομεν ὅμως καὶ
πάλιν, ἀφοῦ τοιαύτη διάθεσις πρὸς βρο-
χὴν ἐκδηλοῦται συχνά.

Τὸν δι' ἐπιστολῆς ἐρωτήσαντα ἡ-
μᾶς ἀνώνυμον συμπολίτην ἂν ἀληθεύῃ
ὅτι τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον, χάριν τοῦ
νὰ πληρῶσῃ τὸ παλαιὸν χρέος συντο-
μώτερον καὶ νὰ ἀρξῆται τοῦ περι τοῦ
νεροῦ τῆς Μαυρομάτας ἔργου, ἀπε-
φάσισε νὰ κλείσῃ τὸ Νοσοκομεῖον καὶ
νὰ παύσῃ τὴν καθαρισμόν καὶ τὸν φω-
τισμόν τῆς πόλεως, εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ
διαφωτίσωμεν ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις ὑ-
πὸ τοῦ Δημ. Συμβουλίου δὲν ἐγένετο,
καθὼς μάλιστα τὸ διὰ τοῦ μέσου τού-

του ἐξοικονομούμενον ποσὸν εἶνε ἐλάχι-
στον.

Εἰς ἐκεῖνον δὲ τὸν γράψαντα πρὸς ἡμᾶς
ὅτι ἀνάγκη τὸ Δημαρχεῖον νὰ ἐπιβλέπῃ
καὶ διὰ τὰ νοθεύμενα πράγματα καὶ
μάλιστα τὸν καφὸν, λέγομεν ὅτι ἔχει
μὲγα δίκαιον. Ὁ πωλούμενος εἰς τὴν ἀ-
γορὰν κοπανισμένος καφὸς φαίνεται ὅτι
δὲν εἶνε ἄλλο πᾶρὰ στραγάλα (κου-
δαμῆς) τοῦλάχιστον ἂν ἦσαν βαλάνια
ἢ κριθᾶρι εἶνε αὐτὰ καὶ πῶς δυναμωτικῶς,
ἂν ἐβαλαν σκοπὸν οἱ καφεπῶλοι νὰ
μᾶς δυναμώσωσιν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ
κρασί ὅτι εἶνε νερὸ, τότε τὸ καλλί-
τερον, νὰ μὴ κτυπᾷ ἔς τὴν κεφαλὴν.

***

Καθ' ἃ ἐκ Λευκωσίας γράφουσιν ἡμῖν
ἡ βροχὴ ἤρξατο καὶ ἐκεῖ τὴν 9 π. μ. τῆς
παραλθ. Κυριακῆς καὶ διήρκεσε σχεδὸν
μέχρι τῆς ἐσπέρας κατὰ διαλείμματα,
πλὴν τόσον λεπτὴ ἦτο, ὥστε αἱ γολέ-
τραὶ σχεδὸν δὲν ἐτρέξιν, καὶ ἡ σκόνη
μόλις ἐκάθησε, διότι μετὰ 2 ἡμέρας
ἠγείρετο πάλιν ἡ αὐτὴ σκόνη. Τοιαύτη
ἦτο ἡ βροχὴ καὶ εἰς τὰ περίε τῆς Λευ-
κωσίας ἐν διαστήματι 3-4 ὡρῶν ὡς
ἐπληροφορήθημεν. Στερούμεθα εἰσέτι
πληροφοριῶν ἐξ ἄλλων μερῶν τῆς νήσου
περὶ τῶν βροχῶν διὰ νὰ δυναθῶμεν νὰ
σχηματίσωμεν ἰδέαν ἀκριβῆ κατὰ πό-
σον ἐξήλθομεν τῆς δεινῆς θέσεως πρὸς
τὸ παρὸν τοῦλάχιστον. Κατὰ τὰ ὄρει-
νὰ μέρη καὶ ἰδίως τὰ τῆς Λεμησσῆς γει-
νιάζοντα, αἱ βροχαὶ ἦσαν ἀρκεταὶ καὶ
ραγδαῖαι ὡς ἐμάθομεν, ἐνῶ παντοῦ
σχεδὸν αἱ βροχαὶ ἦσαν ἥσυχαι, ἀνευ
ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, καὶ ὄχι ραγ-
δαῖαι.

***

Χωρικός τις ἐκ τοῦ χωρίου Βάβλας
(ἐπαρχίας Λάρνακος) Χρηστοφῆς ὀ-
νομαζόμενος ἦλθεν ἐνταῦθα νὰ πωλήσῃ
κομανδαρίαν, ἐνῶ δὲ ἔτρωγεν εἰς τὸ ξε-
νοδοχεῖον προσεβλήθη ὑπὸ ἀποπληξίας
καὶ ἐπέμφθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἐμεῖ
αἴμα καὶ φαίνεται ὅτι ἡ θέσις του δὲν
εἶνε καλὴ. Χθὲς διετάχθη ἡ πρὸς αὐτὸν
μετάδοσις τῶν ἀγρᾶντων μυστηρίων.

Κύριε συντάκτα τῆς «Σύλληπος»

Νὰ ἐπαινεθῶσι καὶ ἄλλαι πόλεις ὅτι ἔ-
χουσι Μητροπόλεις ἀλλὰ πρώτη δικαιοῦται νὰ
ἐπαινεθῇ ἡ Λεμησσός. Μητροπόλις, δη-
λαδὴ μήτηρ τῆς πόλεως, ἦγουν μήτηρ τῶν
πτωχῶν, καὶ ὅμως πτωχὸς τις καὶ ἐλεεινὸς
χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἀφιχθεὶς προχθὲς
εἰς Λεμησσὸν μετὰ δύο τέκνων του καὶ μὴ
ἔχων ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει ὁ δυστυχῆς, ἐ-
ζήτησε καταφύγιον εἰς τὴν Μητροπόλιν
μας διὰ νὰ κοιμηθῇ μόνον κύριε Συντάκτα νὰ
κοιμηθῇ μόνον, καὶ ὅμως τί νομίζετε; ἐδι-
ώθη καὶ, φίλε συντάκτα, ἐδιώχθη καὶ

